

Ивана Кнежевић
ПОЉУБАЦ ЛЕПТИРА

Ивана Кнежевић

Полудац лейтиџа

Стихована благодарница
за унуче

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад, 2024.

Посвета

*Слава Боју
што нам даде
здрово, добро
и паметно чељаде
да посади цвеће
породичне среће
на пути љубави,
вере и наде.*

Вољеном унуку за шрећи рођендан

Драги читаоци,

Књига која се пред вама отвара изнедрена је у виду стиховане благодарнице за унуче. Збирка песама која на пиједестал љубави уздиже дете намењена је деци која нису имала времена и прилике да буду мала и безбрижна, одраслима у којима су деца прерано успавана и ућуткана а живот сувише рано озбиљно схваћен и свима онима који се моле да их унуци најнежније воле и да им дају од себе све за загрљај који плету ручице малене.

Прве три године нашег унука учиниле су чудо у породици. Од тренутка кад смо сазнали радосну вест, сви смо постали бољи, мирнији, стрпљивији и спремнији да подаримо оно најсуштинскије што човека чини Божијим дететом а то је љубав.

Разумевање величанственог догађаја какво је рођење унука захтева зрелост и искуство, спремност на жртву и потпуну преданост потомству. Преображај који деца доживљавају кад постану родитељи док се њихови дојучерашњи строги родитељи у најнежније бабе и деде претварају је неописиво леп, недокучиво осећајан и дирљив доживљај који коло породичне среће узноси у висине Божанске љубави. То је тема о којој се мало прича јер већина људи то носи у срцу као свету тајну. Колико тога не знамо док родитељи или бабе и деде не постанемо. А тек улога прабабе и прадеде какве мудрости преде и колико блаженства дарује кад најмлађи потомак чашу воде додаје.

Искрено се надам да ће песмозбирка *Пољубац лейшира* зазвонити у срцима многих читалаца као позив да се српска породица врати православљу и традицији неговања потомства у духу Светосавља, породичног васпитања и поезије ткања.

Ивана Кнежевић

25. маја 2024. године, у Женеви

Колевка радости

Свиће њлаво и румено,
снено,
нежношћу срца
умивено,
деше
у љубав њовијено.

АНЂЕОСКО ЛИЦЕ

Смеши се лице
мале лепотице,
умилне девојчице
ил' веселог дечака,
одважног јунака.

Радозналост пркоси,
још не знамо ко си
али осећамо – наш си,
прво радовање,
потомства ишчекивање.

Тек пола киле тежиш,
лебдиш, лежиш,
у срцу се гнездиш
а већ нас гледаш,
приче распредаш.

Ручице пружаш,
коло играш,
вртиш се, трепћеш,
ножицама плетеш,
прстићима везеш,

љуљаш се, певаш,
живот сневаш.

Баш си вешт, спретан,
честит и послушан.

ШЕШИР СРЕЋЕ

Лепота пупи,
нежност цвета,
у загрљају лета,
розета света,
осмех детета.

Перјаним облацима,
чипканим мислима,
крилима лептира
накриви шешир среће,
тамбурицу свира,
породично коло креће.

ПЛАВО СВИТАЊЕ

Свиће плаво и румено
песмом коса обојено,
трептајем неба осенчено,
будно а још снено,
срцем изнедрено,
неизговорено,
уздахом исплетено,
пролећном надом опијено,
снагом воље подојено,
чедо усхићења,
плод узбуђења
и поверења.

Свиће плаво и румено,
снено,
нежношћу срца
умивено,
дете
у љубав повијено.

